

nogensomhelst Forkstjel. De eneste Ting i Lovforslaet, jeg synes, der ville faae praktist Betydning, og bidraae til Sagernes Forkortelse, er egentlig Bestemmelsen om Mortifikationsager og Eiendoms Erhvervelse. Ikke destomindre mener jeg alligevel, at Lovforslaget, netop fordi det, som det selv betegner sig, holder sig til det Ydre, kan fremmes, blot at det fremmes med den Tanke for Die, at der i Virkeligheden ikke bliver den allerfjerneste Forkstjel med Hensyn til Sagernes Langvarighed i Danmark, enten vi faae dette Lovforslag eller ikke, saa at den Reform, man derigjennem har tilført den danske Nation, er af meget ringe Omfang. Jeg tænker ikke paa at sætte den saakaldte store Retsreform i Forbindelse med dette Lovforslag. Skjøndt jeg hører til dem, der inderlig ønske Reformen gennemført, tror jeg ikke, der vil komme Noget som helst ud af den, ialtsald for de allernærmeste Samlinger. Derimod er der en anden Ting, som interesserer mig, og som jeg, hvis jeg skulde sætte Noget i Forbindelse med denne Lov, gjerne vilde tage med, og det skulde være en Omordning af Retsgebyrerne og Sportelvæsenet. Det er imidlertid ogsaa Noget, som vanskeligt lader sig bringe i Forbindelse med Loven, hvis den skal fremmes, men jeg vil dog henstille til den ærede Justitsminister, om det ikke vilde være rigtigt, at der for Retsgebyrernes Bedkommende blev udarbejdet en ny Sportellov og forelagt dette Thing. Jeg tror, det vilde blive sølt af Mange som en Lettelse, og at det vilde være ret hensigtsmæssigt. Efter som Forholdene have udviklet sig, vilde der derigjennem indføres en praktist Lettelse af betydelig Værd. Det var dette, jeg vilde sige, fordi jeg synes, det er blevet opfattet, som om der kunde opnaas Noget af Betydning ved denne Lov, thi for min Del vil jeg med Hensyn til det virkelig Processuelle ligefrem benægte, at det vil faae nogensomhelst Betydning i Henseende til Forkortelse af Sagernes Langvarighed, enten Loven bliver vedtagen eller ikke. Iøvrigt forekommer det mig, at Lovens Regler om Støvningsvarsel ere helbigt affattede og brugbare efter den nuværende Procesmaade, saaledes at de lade sig tiltræde. Bestemmelserne i § 3 synes ogsaa at være praktiske. Med Hensyn til Bestemmelserne om Forkyndelse for Indstævnte personlig synes jeg, at Lovforslaget i visse Tilfælde kan være ret praktist overfor visse Folk, som man kan være nødt til at stævne, men som ere vanskelige at faae fat i paa deres Bopæl. Jeg er ikke i Diebliftet rigtig klar over, hvorledes, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) tænker

sig, at det skulde gaa til, naar man skulde stævne første Gang paa Bopælen, og saa naar det havde viist sig, at Bedkommende ikke gav Møde efter den Stævning, eller man ikke kunde finde ham, skulde stævne ham andetsteds. Det forekommer mig, at det vilde være at vidtløftiggjøre Loven, om man skulde det. Derimod er jeg ikke saa klar over, om det er forsvarligt at sætte Appelfristen under 6 Maaned. Med den Procedure, vi have, og den ret langvarige Beskrivelse af Sagen, som ogsaa er en Hindring heri Landet med Hensyn til Expeditionen af omfattende Retsager, vil der virkelig i mange Tilfælde kun blive meget kort Tid til at overveie, hvorvidt en Sag skal appelleres eller ikke. Lad os sige, at der sker en Henvendelse 14 Dage efter, at Dommen er falden. Skriver man saa til Retskontoret, er det ikke sjeldent, at man maa vente en Maaned eller længere for at faae en Beskrivelse af den omfattende Domsakt, naar man ikke vil betale Beskrivelsen ekstraordinært dyrt. Naar man saa har faaet den, vil det først af Domsakten fremgaa, at der er fremlagt og skal fremstafes Dokumenter til Brug under Appellen, som skulle staffles andetsteds fra. Jeg er da ikke ganske vis paa, at det vil gaa saa ubetinget behageligt; thi jeg tror, at Følgen ganske simpelt vil blive, at man i mange Tilfælde enten vil være nødt til at udtage Appelstævning med længere Varsel, eller ogsaa, hvad der kan føre ind paa helt andre Sider, maa udsætte Deduktionen af Sagen for at tilveiebringe det, som vil være nødvendig. Med Hensyn til § 7, 3die Stykke, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds i, at denne Bestemmelse maa og bør gaa ud. Det vil i mange Tilfælde, ja jeg er vis paa i de fleste Tilfælde, være omrent umuligt at faae udtaget Stævningen og faae konfereret med sine Mandanter, før man udtager den, hvis denne Bestemmelse blev staaende. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme. Det forekommer mig egentlig, at hvis man vil tage dette Lovforslag, bør man tage det som en ganske ydre Ting, ved hvilken det maaste i enkelte Sager kan tænkes, at man kan indvinde en Maaned eller saa, men som i Virkeligheden hverken gjør fra eller til; og som egentlig ikke trænger til nogen videre Diskussion.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te. Valgkreds): Naar det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Beth) mente, at jeg nu havde proklameret Bisnepolitikken, hvorimod han stod paa Forhandlingspolitikens